

บทบรรณาธิการ

วารสารวรรณวิทัศน์ฉบับ “ข้อความคิด” ได้ผลิบบานมาพบกับผู้อ่านในฤดูร้อนของปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นดอกไม้แห่งความคิดที่ชูช่อแบ่งบานประดับสวนภาษาและวรรณกรรมไทย

วารสารวรรณวิทัศน์ฉบับ “ข้อความคิด” นี้ได้นำเสนอบทความที่หลากหลายทั้งทางด้านภาษา วรรณกรรมและวัฒนธรรมไทย เริ่มตั้งแต่ภาควรรณกรรมที่นำเสนอเรื่อง “การสืบสรรคจินตภาพเพื่อแสดงคู่เปรียบในกวีนิพนธ์ไทย” ที่ทำให้มองเห็นความสำคัญของจินตภาพในกวีนิพนธ์ไทยและความลุ่มลึกในการแสดงทัศนะและความคิดของกวี เรื่องต่อไปคือ “ตำนานกลวง: ท้องถิ่นและอำนาจในการสร้างอัตลักษณ์” ซึ่งได้กระตุ้นให้ผู้อ่านตั้งคำถามเกี่ยวกับความซับซ้อนของการสร้าง “อัตลักษณ์” ในท้องถิ่น ส่วน “ ‘ยี่จี้สี่ท้าว’ ภาพสะท้อนความกตัญญูในปรัชญาขงจื้อ” ได้แสดงให้เห็นสายธารความคิดของปรัชญาขงจื้อในวัฒนธรรมของชาวไทยจีนที่สะท้อนออกมาทั้งด้านวรรณกรรมและศิลปะ ภาคภาษานั้นมีงานวิจัยเรื่อง “กลวิธีการใช้ภาษาในข้อความโฆษณา: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา” ที่ศึกษาภาษาไทยเฉพาะวงการประเภชข้อความโฆษณาในนิตยสารไทย ส่วน “ ‘ที่’: คำหลายหน้าที่ในภาษาไทยปัจจุบัน” ได้อธิบายเกี่ยวกับหน้าที่ของคำว่า “ที่” ในภาษาไทยปัจจุบันทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนในบทความเรื่อง “ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ” ปิดท้ายด้วย “นาย ต.เจ๊กชวน แห่งห้าง ต.เจ๊กชวน” ซึ่งนำเสนอเรื่องราวของบุคคลเจ้าของสมญานาม “เจ้าแห่งหนังสือภาพยนตร์” และ “พ่อค้าผู้อุทิศตัวเพื่อการดนตรีและนาฏศิลป์ไทย” และภาควรรณวิจิตรฉบับนี้ขอเสนอสังเขปของวิทยานิพนธ์เรื่อง “การวิเคราะห์หลักต้นตอสำคัญในนวนิยายสมัยของขวัญของจินตวีร์ วิวัธน์”

วารสารวรรณวิทัศน์ฉบับ “ข้อความคิด” ได้รวมบทความหลากหลายทัศนะและความคิดมานำเสนอแก่ผู้อ่านดังดอกไม้บานนาพรรณในสวนขวัญที่เจ้าของประจงเก็บมารังสรรค์เป็นช่อดอกไม้งามเพื่อมอบให้มีตรสณิตด้วยความหวังว่าจะเป็นส่วนหนึ่งในการต่อยอดการศึกษาภาษา วรรณกรรมและวัฒนธรรมไทยให้แตกช่อผลิบบานต่อไป